

Retning har det ikke været, at Reformpartiet paa egen Haand og uden nogen som helst forudgaaende Forhandling enten med de to Ellevemandsgrupper eller med disses Repræsentanter i Ministeriet udstedte sit eget Program. Det vilde have forekommet mere tiltalende, om man — naar man overhovedet fandt det betimeligt at lave nyt Program — havde gjort andre Venstremænd, med hvem man skal arbejde sammen, opmærksom derpaa og eventuelt søgt at opnaa Tilslutning til en fælles Udtalelse. Den Fremgangsmaade, der blev valgt, gav et uheldigt Indtryk af, at „de 27“ først og fremmest ønskede at agere paa egen Haand og i det højeste vilde give andre Tilladelse til at hænge paa, om de havde Lyst.“

Se, det er just ikke prisende Ord om det Program, de Moderate nu med fuld Musik ere gaaede ind under. Man gav dem Tilladelse til at hænge paa, om de havde Lyst. Ja, sandelig havde de Lyst, da det kom til Stykket! De hængte paa, saa det var en ren Fornøjelse for Reformpartiet at se. Det skulde man have forsvoret den Gang, den højtærede Konseilspræsident i 1905 stod her i Tinget og udtalte om Reformpartiet, at „bag Kulisserne bestemme de, hvad de ønske, og derefter lægge de Sagerne paa Bordet for os og sige: Vær saa god, have I Lyst til at tage for jer af Retterne, som vi servere dem, skulle vi selvfølgelig ikke have noget imod det. Men tilladde vi os at have en fra Dem afvigende Mening, uagtet De aldrig have værdiget os saa meget som at forhandle med os, om, hvad der skal serveres, saa er det ude med os.“

Saadan sagde den højtærede Konseilspræsident for 5 Aar siden, og jeg tvivler ikke om, at han ogsaa nu er kommen i Tanke om, at det var vist ude med ham og med de Moderate som Ministre, dersom de ikke hængte paa og gik ind under det Program, Reformpartiet havde skrevet sig, og som de Moderate vare saa haarde ved, den Gang det blev offentliggjort. Nu tager den højtærede Konseilspræsident, hvad der er blevet serveret. Der er ingen, der har spurgt ham til Raads om, hvad der skulde serveres, men han gaar paa det med en god Appétit, han spiser den Kaal, han behandlede saa haanligt for ganske kort Tid siden, jeg maa maaske ønske den højtærede Konseilspræsident Velbekomme. (*Konseilspræsidenten* [Berntsen]: Mange Tak!) Aa, jeg beder. Og den højtærede Finansminister, der stod og krævede altid og uvægerlig Medbestemmelsesret med Hensyn til den

Politik, der skulde føres! Ja, nu se vi ogsaa ham uden Spor af Medbestemmelsesret — det var jo det, de klagede over, at de ikke havde været med til at affatte Programmet — bøje sig ind under dette Program og følge lydigt efter. Men det vil vel for Resten ikke undre ret mange her i Tinget, der kende den højtærede Finansministers store Evne til at knække midt over og klappe sammen, naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds lægger sin Haand lidt fast paa hans Skulder.

I „Svendborg Folkeblad“ for den 28. September stod der ogsaa en Artikel om dette nye Program, og i den skrives der: „Samtidig med, at Hr. J. C. Christensen stod og talte milde Ord i Rigsdagen om Nødvendigheden af Samarbejde og Overenskomst, har han i al Stilhed siddet og udarbejdet et nyt specielt Partiprogram, der mindst af alt tyder paa Lyst til Samarbejde og for Resten heller ikke paa Tilbøjelighed til at resignere. Tværtimod peger det stærkest i Retning af, at Reformpartiets Fører nu vil slaa sig op paa en anden Bov. Men hvad man end kan mene om hans nye Trafik — særlig loyal overfor de Venstremænd, han endnu sidder sammen med, Ministeriet Holstein, kan den ikke kaldes.“ Der fortsættes i en senere Artikel den 1. Oktober: „Det er i det hele taget mere et Agitations- og Oppositionsprogram end et Regerings- og Arbejdsprogram, Reformpartiet har udsendt.“ Se vi det! Nu sidder altsaa den moderate Regering med et Program, som er et Oppositions- og et Agitationsprogram. Jeg synes, man har fra den Side hidtil i den Grad taget til Orde mod Opposition og Agitation, at man mindst af alt skulde tro, den moderate Regering hylkede et saadant Program. Men det have vi nu hørt fra de Moderates egen Side. Det er ikke mine Ord, det er de Herrers egne Parti- og Meningsfæller, der sige det. Den 30. September skrev „Svendborg Folkeblad“: „Og det nye Program, som de Herrer J. C. Christensen og Anders Nielsen bag deres Kollegers Ryg have siddet og fabrikeret, kan gerne bevirke, at vi faa en hel Ministerkrise.“ Ja, saa rædsomt forekom det nye Program de Moderate, at de mente, det var da umuligt for de to moderate Medlemmer, der sad i Grev Holsteins Ministerium, at blive siddende der, naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds og den nuværende højtærede Landbrugsminister i Samklang med deres snævrere Partifæller kunde ud-